

[Ole Espersen]

firmaer, pålægger os en forpligtelse til at sørge at få lovforslaget vedtaget så hurtigt, som det er rimelig muligt. Selv om både det, hr. Barsøe-Carnfeldt nævnede, og det, som blev nævnt af hr. H. C. Hansen, er af interesse og bør drøftes i folketinget – der kunne tilføjes andre problemer vedrørende konkurser også – vil jeg derfor advare mod, at man tager det op i denne forbindelse.

Vi var enige om, alle partier – så vidt jeg husker i juni i år – at vi skulle prøve at få gældssaneringsloven i kraft 1. januar 1984. Den er nu blevet forsinket, dels formentlig fordi man har ønsket betalingsstandsningssreglerne med, dels måske af andre grunde, men jeg synes, begge dele af lovkomplekset er så nødvendige, og at der er så stort behov for begge dele, at vi bør prøve at få dem gennemført i denne samling. Det tror jeg også bestemt kan nås.

Ministeren nævnte, at han ikke havde grundlag i betænkningen for forslaget om, at man skal betale 1.500 kr. for at få en gælds-sanerings-sag sat i gang. Det kan man jo sige er 100 pct. rigtigt, for i betænkningen står det modsatte. Der står nemlig som udvalgets forslag, at for skifterettens virksomhed ved behandling af sager om gældssanering svares ingen afgift – af den klare grund, at der naturligvis ingen jordisk mulighed vil være for langt, langt de fleste, der har behov for en gældssanering, for at betale 1.500 kr. Nu er de sidste bestemmelser i et lovforslag normalt ikke de mest interessante, men denne bestemmelse vil, hvis den gennemføres, kunne betyde, at det, vi enigt i folketinget tilstræber, ikke vil få den praktiske betydning, som vi ønsker det skal få. Derfor synes jeg, det er ganske væsentligt, at vi følger udvalgets forslag her.

Jeg tror ikke, vi skal stille bogholderimæssigt op, hvad der er økonomisk neutralt, og hvad der ikke er det. Jeg tror, vi skal gøre os klart, at hvis vi tror på dette forslag om gældssanering, så er der så mange værdier, både menneskelige og økonomiske, ved det for skyldnere, for deres sociale situation osv., at balancen er positiv under alle omstændigheder, også selv om statskassen bogholderimæssigt skal betale de 15 dommerfuldmægtige, det koster. Det er grunden til, at jeg synes, vi har en forpligtelse til at sørge for, at et økonomisk ganske væsentligt krav ikke

skal være en hindring for, at gældssanerings-sager indledes.

Endelig for at undgå misforståelser: når jeg har talt om garanti for lønmodtageres betaling for deres vederlag for at arbejde i betalingsstandsningsperioden, så behøver det ikke nødvendigvis være Lønmodtagernes Garantifond, det kan også være en garanti fra virksomhedens side. Det vil jo kunne eliminere de misbrugsmuligheder, som hr. Hagen Hagensen vist nævnte.

Hagen Hagensen (KF):

Først vil jeg gerne takke justitsministeren for den meddelelse, han gav om den indskrænkede adgang til modregning fra statens side. Jeg synes, det er rigtigt, at man har gjort det, og jeg håber på, at man for så vidt vil komme til at gå videre på andre felter.

Ministeren sagde, at staten skulle gå foran, og jeg vil godt pege på – selv om måske ikke alt er under ministerens ressort – at der var grund til at se på, om staten og det offentlige ikke undertiden skulle være dem, der var først, når der var tale om at eftergive gæld eller i hvert fald undlade rentetilskrivning; for i mange, mange tilfælde forøges problemerne ved, at det beløb, som det offentlige har til gode – det kan være moms krav eller andre gamle krav – hele tiden tilskrives renter. Pludselig kan man ikke mere, og så kommer vi ud i en betalingsstandsning. Her er også et forhold, man kan se på.

Hr. Ole Espersen sagde, at man nok skulle gøre denne lovgivning færdig snart, og derfor skulle man ikke tage flere konkursregler ind, hvad der ellers også kunne være grund til at se på. Jeg er enig med hr. Ole Espersen i dette. Jeg synes, vi skal have de to ting her igennem. De står for så vidt alene og bør derfor gennemføres nu. Så må vi se på resten af reglerne senere. På den måde skulle det være muligt at få det igennem i denne samling, som hr. Ole Espersen sagde. Jeg tror, hr. Ole Espersen mente: inden vi hører op med møderækken i indeværende kalenderår. Det vil jeg da godt prøve på at medvirke til.

Det kan godt være, at vi senere måske skal kigge på det, som er blevet nævnt, afgiften for gældssanering. Der er jo også et hensyn at tage til, at ikke alle og enhver kan rende lige rundt om hjørnet og sige: nu vil jeg gerne have min gæld saneret, for det koster mig